

Kehribar Kelebek

Yavuz DEMİRKIRAN

Kehribar Kelebek

Yavuz DEMİRKİRAN

Güneşli bir çayırda, kelebek Bella esintiyle dans ediyordu. Altın-turuncu kanatları parıltıyor, kenarlarında sıcak kehribar izler hafifçe parlıyordu. Büyük, yuvarlak, koyu kahverengi gözleri ve minik kıvrık antenleri vardı. Bella keşfetmeyi çok severdi ama bugün yorgun hissediyordu. Çok ama çok yaşlı bir ağacın yanına süzülüp dinlenmeye koyuldu.

Bella dinlenirken ağacın kabuğu sıcak ve pürüzsüz geldi. Gözlerini kapattı ve yaprakların fısıltısını dinledi. Uyandığında tuhaf bir şey olmuştu. Kanatlarında yeni kehribar izler, minik parlayan çizgiler gibi ışıldıyordu. Bella onları daha iyi görmek için sağa sola döndü. Daha önce hiç fark etmediği bir desene benziyorlardı.

Bella, bilge yaşı güve dostu Orin'i bulmaya uçu. Orin'in tozlu gri-kahverengi kanatları, soluk gümüş çizgileri ve yüzünde yuvarlak gözlükleri vardı. Bella'nın kanatlarına baktı ve usulca mırıldandı. 'O kehribar izler bir harita,' dedi. 'Unutulmuş bir kelebek sığınağına giden bir harita. Ama çok dikkatli olmalısın, çünkü önemli mesajlar bunu hak eder.'

Bella'nın kalbi heyecanla çarptı. 'Bir sığınak mı? Nerede?' diye sordu. Orin tüylü antenini çizgilere doğru uzattı. 'Haritanın ipuçları var,' dedi. 'Kehribar yolu takip et. Seni ormanın içinden geçirecek.' Gülümseyerek ona minik, örgü yapraklardan bir çanta verdi. 'Bunu al. İhtiyacın olabilir.' Bella dikkatli olacağına söz verdi ve yola koyuldu.

İlk ipucu, nehre benzeyen kıvrımlı bir çizgiydi. Bella fokurdayan bir derenin üzerinden alçaktan uçtu. Orada, pürüzsüz bir taşın üstünde aynı kehribar deseni gördü. Beyaz benekli küçük mavi bir kelebek onu okumaya çalışıyordu. 'Merhaba!' dedi Bella. 'Ben Bella. Yardıma ihtiyacın var mı?' Küçük kelebek gülümsedi. 'Ben Pip! Bu haritayı çözmeye çalışıyorum, hem de ne zamandır!'

Pip'in parlak gök mavisi kanatları, beyaz benekleri ve kocaman, ısl ısl yeşil gözleri vardı. Boynundaki bir ot ipine asılı küçük kırmızı bir dut vardı. 'Bu benim şans tılsımım,' dedi. Bella Pip'e kanadındaki haritayı gösterdi. 'Bak, çizgiler birbirini tutuyor!' Pip'in gözleri kocaman açıldı. 'Birlikte takip edebiliriz!' Haritayı dikkatle incelediler, kehribar ipuçlarını antenleriyle tek tek izlediler.

Sıradaki ipucu sarmal bir şekildi. Onları uzun mantarlardan oluşan bir halkaya götürdü. Ortada, koyu mor kanatlı, altın süslü bir kelebek oturuyordu. Adı Mara'ydı ve minik bir kehribar taşlı kolye takıyordu. 'Haritayı okuyacak birini bekliyordum,' dedi Mara. 'Kolonim dağıldı. Sığınağa giden yolu kaybettik.'

Bella Mara'ya kehribar izleri gösterdi. Mara başını salladı. 'Bu yolu biliyorum,' dedi. 'Ama güneş batmadan acele etmeliyiz.' Pip bir ipucu daha buldu: bir yaprağın üstünde yıldız şeklinde bir iz. 'Bu taraftan!' diye sevindi. Kehribar çizgileri takip ederek ormanın içinden uçtular. Bella her ipucunu dikkatle kontrol etti, tek bir tanesini bile kaçırmadıklarından emin oldu.

Harita onları, bir grup kelebeğin bir araya toplandığı oyuk bir kütüğe götürdü. Kanatları soluk ve tozluymdu. 'Günlerdir kayıp duruyoruz,' dedi biri. Mara usulca konuştu. 'Bizi takip edin. Yolu biliyoruz.' Bella onlara kanadındaki haritayı gösterdi. Kelebeklerin gözleri umutla parladı. Hep birlikte uçtular, rengârenk kanatlardan oluşan bir dizi giderek uzadı.

Yol boyunca Bella kanatlarında daha çok kehribar iz belirmediğini fark etti. Her yeni iz yolun bir sonraki bölümünü gösteriyordu. 'Harita büyüyor!' diye haykırdı Pip. Bella Orin'in sözlerini hatırladı: önemli mesajlar dikkatle kulak vermeyi hak eder. Her izi, her kıvrımı inceledi ve arkadaşlarını özenle ormanın içinden geçirdi.

Birden Bella'nın kanatlarındaki kehribar çizgiler daha parlak yanmaya başladı. Bir kalp atışı gibi vuruyorlardı. 'Ne oluyor?' diye sordu Mara. Bella gözlerini kapattı ve dinledi. Rüzgârda hafif bir fısıltı duydu. 'Sığınak yakın,' dedi. 'Harita bize özel bir ağaç aramamızı söylüyor.' Aradılar ve sonunda kabuğunda kehribar özsuyu parlayan dev bir meşe buldular.

Meşe ağacında Bella gövdede minik bir açıklık gördü. 'İşte burası!' diye bağırdı. Ama açıklık kalın bir örümcek ağıyla kaplıydı. 'İçeri geçemeyiz,' dedi Pip. Bella derin derin düşündü. Sonra bir fikri geldi. 'Örümcekten yardım isteyebiliriz.' Silk adında nazik bir örümcek ağını taşımayı kabul etti. 'Buranın olduğunu bilmiyordum,' dedi.

Meşe ağacının içinde güzel bir açıklık uzanıyordu. Güneş ışığı yaprakların arasından süzülüyor, her yerde çiçekler açıyordu. Ama burası boştu. 'Kelebekler nerede?' diye fısıldadı Pip. Bella kanatlarına baktı. Kehribar izler yine vurdu. 'Geliyorlar,' dedi. 'Harita bütün kolonilere mesaj gönderdi.' Ve çok geçmeden her renkten kelebek gelmeye başladı.

Sığınak mutlu, rengârenk kanatlarla doldu. Bella eski dostların yeniden buluşmasını ve yeni dostlukların kurulmasını izledi. Mara'nın kolonisi diğerleriyle birleşti ve Pip sevinçle havada dans etti. Orin geldi, gözlükleri ışıldıyordu. 'Başardın, Bella,' dedi. 'Mesaja dikkatle kulak verdin ve herkesi bir araya getirdi.' Bella gülümsedi, kehribar izleri sıcacık parlıyordu.

O günden sonra sığınak bütün kelebeklerin buluşma yeri oldu. Bella kanadındaki haritayı sakladı ve bazen yeni kehribar izler belirip başka kayıp kolonilere giden yolları gösterdi. Onları hep dikkatle takip etti, önemli mesajların dikkatle kulak verilmeyi hak ettiğini hatırlayarak. Ve arkadaşları yanındayken hiçbir yolculuğun çok uzak olmadığını biliyordu.

Ve böylece orman bir daha hiç sessiz kalmadı. Hava kanat çırpışları ve arkadaşların kahkahalarıyla doldu. Bella, en küçük kelebeğin bile büyük bir mesaj taşıyabileceğini öğrendi, yeter ki dikkatle kulak versin. Ve o hep kulak verdi, kehribar kanatları sıcak, yumuşak bir ışık gibi parlarken.